φ 587
Knappe 2
Ekspl. 1
Årg. 1942

EIDSVOLL

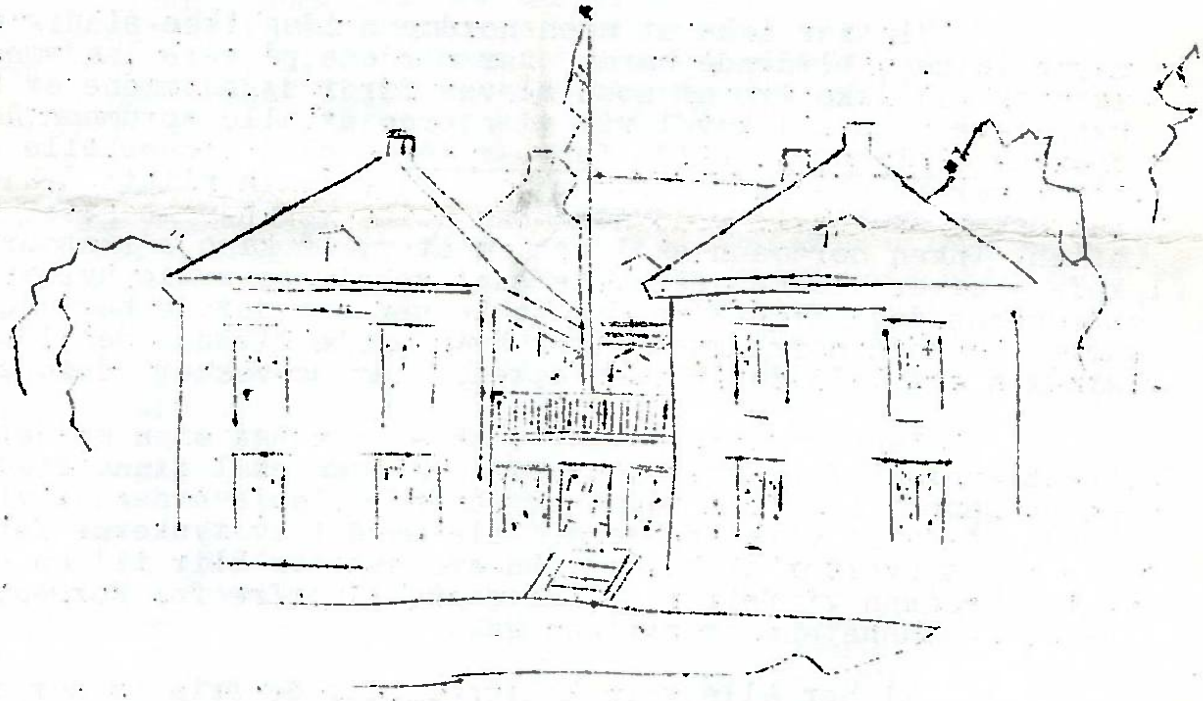

ENIG OG TRO

DE MYRDEDE NORDMENNS DAG.

Alle nordmenn har mordet på Hansteen og mordet på Wickstrøm i frisk erindring. Siden er det eksekvert adskillige dødsdommer på norske borgere uten hensyn til folkerotten. Vi vet alle at spionasje for en fiendtlig makt straffes med døden i et okkupert land. Det er krigens lov. Men det er ikke krigens lov at norske borgere som arbeider lojalt for den lovlige regjering, blir skutt etter såkalt "krigsrettsdom" når deres eneste "forbrytelse" består i at de i overensstemmelse med Haagerkonvensjonens regler gjør hva de kan for å støtte den lovlige norske regjering, den regjering hvis autoritet 98% av den norske befolkning anerkjenner, den samme regjering som Tyskland selv offisielt har erklært at Tyskland fremdeles er i krig med.

Vi tror ikke at noen nordmenn idag ikke stadig har den samme friske, blødende harme over mordene på våre landsmenn. Vi tror ikke og vil ikke tro at noen slåves fordi dødsdommene er blitt hyppigere. Men allikevel vil vi gjerne at alle nordmenn den syttende februar - tirsdag den 17. februar iår - skal minnes alle dem som er blitt myrdet ene og alene fordi de gjorde sin plikt: å hjelpe Norge. Den dagen skal alle gode nordmenn holde seg hjemme etter klokken seks aften. Ingen nordmann skal gå i teater, på kino, på restaurant eller kafe - etter klokken seks. De skal verdig og rolig hylde de myrdede nordmenns dag, minnes dem og takke dem for det de har gjort. Altså: ingen norsk mann eller kvinne ute tirsdag den 17. februar klokken seks. La det bli en enkel, klar og vakker demonstrasjon.

Dagen - den 17. februar - er valgt uten at det finnes noen bestemt grunn for at minnehøytideligheten skal finne sted akkurat på denne dagen. Dagen er valgt som hverdag, en hverdag da vi alle skal tenke på de av våre brødre som ble myrdet av tyskerne fordi de gjorde sin plikt overfor sitt land. En hverdag som blir til en helligdag fordi de menn vi feirer for er samme blodofre for Norges, for frihetens, sannhetens og rettens sak.

Vi ber alle våre kollegaer, alle de frie aviser om å ta parolen om den 17. februar opp. Vi ber alle som leser dette å skrive det av, og spre det i flest mulig eksemplarer.

E I D S V O L L.

Nr. 1 februar 1942 2. årg.

K O M E D I E N P Å A K E R S H U S.

Endelig en gang har vi følt historiens mektige vingebrus over våre hoder. Vi er lykkelige som har fått opplevo den første februar 1942, den største dagen i vår historie.- større enn 17. mai og 7. juni -.Dagen da rikskomissær Terboven i sin tale om biskop Berggrav utnevnte Vidkun Quisling til kommissarisk statssjef med den urnorske titelen ministerpresident. Med overbærenhet må vi tenke tilbake på de andre merkedagene i landets historie, og med stoltnet må vi fastslå at enda har ingen nordmanns navn fløvet over jorden slik som Quislings. Det fins neppe det menneske i Australia, Alaska eller Sibir som ikke kjenner Quislings navn. Gateguttene verden over bruker det som skjellsord, språkforskerne studerer de nye orddannelsene som er oppstått av navnet,og vi husker hvordan Churchill har betegnet selve den store Mussolini som den"italienske Quisling".Gulbrand Lunde har utvilsomt rett når han sier at alle nordmenns hjerter banker når de hører navnet Vidkun Quisling.

Et rykte forteller at Quisling om en måned skal salves til "rikshøvding" i Nidaros domkirke av erkebikop Zwilgemeyer (eller Blessing-Dahle), og det ville være synd om ikke dette vakre rykte skulle være sant.Formodentlig skal dette være den siste etappen som står igjen.før Norge helt har vunnet igjen sin selvstendighet, og vi kan da vente en ny dag som igjen er den største i vår historie.

x

Spørsmålet er om hele denne komedien på Akershus bare betyr at tyskerne har tillatt en liten oppfiffing av NS, eller om vi må søke bakgrunnen i selve krigsstemningen.Noe kan en kanskje utlede av selve formalitetene som har omgitt begivenhetene.Under hele seremonien er det lagt stor vekt på at begivenhetene skal fremtre som et rent norsk initiativ.Ministerpresidenten ble utnevnt etter henstilling fra ministrene og etterat Høyesterett (som riktignok er innsatt av tyskerne) har gitt utnevnelsen sin statsrettslige velsignelse.Riktignok var Terboven så uheldig at han i sin tale i Stortinget lørdag kom til å si at initiativet var utgått fra ham; men denne fadesen søkte han å få dekket over mest mulig i sin store tale på Akershus.Men ikke desto mindre fremgår det både av seremonien selv og ikke minst av de offisiøse tyske kommentarene at det gjelder å la hele affæren fremtre som en indre norsk omveltning - en revolusjon - slik at den nye regjeringen overfor utlandet kan opptre som representanter for det norske folk,kan slutte avtaler med andre land, utnevne sine diplomatiske representanter,og - erklære krig! I strid med denne fortolkning er den kjensgjerning at det ikke ble utnevnt noen utenriksminister.Men det er mulig at dette skal skje under den proklamerte siste etappe da Norge virkelig skal opptas i det nye Europa. Det er interessant at hverken de norske talene eller de offisielle kommentarene nevner noe konkret om betydningen av det som har skjedd.Det er tydelig at det skal finne sted enda en begivenhet før Norges selvstendighet skal erklæres.

Mens der formelt er lagt stor vekt på den "statsrettslige" siden av saken, endres naturligvis intet som helst reelt i landets stilling. Det er fremdeles okkupasjonsmakten som rår. Terboven forblir i landet som det virkelige statsoverhode.Han skal som tidligere godkjenne hver eneste regjeringsbeslutning.Og landets næringsliv, politiet,pressesen-

STRAFF FOR MEDLEMSKAP I N.S.

I statsråd 22.1.1942 ble det ved kongelig anordning fastsatt straff for medlemskap i N.S. Justisminister Terje Wold redegjorde for denne beslutning i tilleggsprogrammet fra London den23.1.42, Det vesentlige av hans uttalelser gjengis her:

Den som opprettholder medlemskap i, søker om eller samtykker i å bli medlem av Nasjonal Samling, hirden eller annen organisasjon som yter fienden bistand, eller som medvirker hertil, straffes med tap for bestandig eller for et bestemt antall år av "ALMEN TILLIT". Det er ikke nødvendig for straffeskyld å ha deltatt i N.S.møtereller ha vært med i demostrasjoner eller på noen måte å ha opptrådt aktivt som medlem av N.S. Det formelle medlemskap, selv om det har vært helt passivt, rammes av loven og medfører straff Den straff som anordningen fastsetter, er tap av "ALMEN TILLIT". SOm tilleggsstraff kan bøter på inntil 1 mill. kr. idømmes.

TAP AV ALMEN TILLIT innebærer:

1. tap av stemmerett
2. tap av retten til å tjenestgjøre i rikets krigsmakt
3. tap av offentlig tjeneste og ethvert tillitshverv i stat og kommune
4. ingen adgang til å oppnå offentlig tjeneste
5. ingen stillinger kan oppnåes i utøvende næringer som krever offentlig tillit
6. tap av adgang til å utøve næring som krever offentlig autorisasjon eller bevilgning
7. tap av adgang til å inneha stillinger, lønnet eller ulønnet tillitshverv, i selskaper, foreninger eller andre samfunnsinnretninger.

Denne anordning medfører ikke forandring i de borgerlige og militære lover. Tap av almen tillit idømmes ved siden av denstraff som idømmes for forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet (straffelovens kapitel 8), for forbrytelser mot Norges Statsforfatning og statsoverhode (straffelovens kap.9) og for forbrytelser mot den militære straffelovs krigsartikler. Hovedbestemmelsen for forræderi er fremdeles straffelovens § 86 som lyder: "Med hefte i minst 3 år, eller med fengsel fra 3 år inntil livstid, straffes den som rettsstridig, under krig hvori Norge deltar, eller med sådan krig for øyet, yter fienden bistand i råd eller dåd." Etter kongelig anordning av 3. okt. 1941 kan også dødsstraff idømmes for forræderi. Da straffeloven ble gitt, tenkte man kanskje ikke på en situasjon som den som nå foreligger, hvor hele landet er besatt av fientlig makt. Men det er helt klart at § 86 og alle andre bestemmelser i den borgerlige og militære straffelovfullt ut er anvendelig under den tyske okkupasjon. Den som idag yter tyskerne i Norge bistand i råd eller dåd, er en forræder. Bistanden kan ytes direkte eller indirekte, således også ved å søke å bedre fiendens økonomiske eller politiske maktstilling. N.S. har som parti åpent tatt standpunkt for tyskerne og har under sin fører aktivt gått inn for fiendens seierhele det norske folk er klar over dette. N.S. er derfor en organisasjon som i straffelovens forstand yter fienden bistand. Alle medlemmer av N.S. er forrædere. Deres forhold rammes av straffelovens § 86. Når det allikevel ved siden av denne almindelige straffebestemmelse har vært nødvendig å gi en egen forordning, rettet mot N.S., er grunnen den at det bør været særskilt straffbart forhold å tilhøre et politisk parti som under krig går over til fienden. Dette innebærer en større fare for samfunnet enn hvor den forræderske bistand ytes enkeltvis. uten at forræderne er organisert i et parti. Derfor skulle det komme til klart uttrykk i loven at partiet er ulovlig og dets medlemmer vil bli å straffe med særskilt straff ved siden av den straff som idømmes etter de alminnelige forræderibestemmelser.

———— || ————

suren vil som før oli dirigert fra tyske kontorer. Norge har ikke engang fått så stor selvstendighet som f.eks. Kroatia - også et okkupert land - ja, det får ikke engang samme selvstendighet som protektoratet Bøhmen og Mähren.

Vi har allerede sett formelle utenrikspolitiske resultater av Quislings maktovertagelse. Sveriges holdning til vår nyordnede utenriksrepresentasjon må nu bestemmes, og vi kan bare glede oss til å få klarhet over broderfolkets og andre nøytrale staters stilling i dette spørsmålet.

Det er mulig at hele operette-komedien den 1.februar bare er en tysk gestus til NS,men det er neppe sannsynlig. Etter en fredsslutning (som man etter sigende skal stille seg meget velvillig til i Berlin) må vi frykte Norges tilslutning til tremaktspakten og dermed automatisk en krigserklæring til England og Sovjetsamveldet. En rekke ting som foregår omkring i Europa, tyder på at Tyskland febrisk leter etter et grunnlag for å trekke andre lands militære resurser med i krigen på Østfronten. Der er ingen tvil om at tyskernes stilling i Norden etter hvert er blitt nokså vanskelig. Både ishavsfronten i Øst og forsvaret av den lange norske kysten er en meget kostbar historie for den tyske krigsmakt. Det er i og for seg ingen urimelig tanke at Hitler skulle ønske en mobilisering av norsk arbeidskraft til Østfronten; men fremfor alt må det være viktig å svekke det norske folks kampkraft for det tilfelle at det igjen skulle oppstå en front i Norge hvor tyskerne i det siste har måttet redusere sine tropper ganske betydlig. En har også vanskelig for å tro at det er rent tilfeldig at arrestasjonene av offiserene kommer i samme omgang som denne formelle statsomveltning. Og for det tilfelle at tyskerne skulle bli nødt til å trekke sine tropper ut av landet for å konsentrere styrkene på mere livsviktige fronter, er det også praktisk å overlatetil en NS-regjering å ordne opp med fiaskoen.

Det må imidlertid presiseres at dette er rene spekulasjoner. Der foreligger ingen konkrete kjennsgjerninger som tyder på at noe slikt skal finne sted; det er kanskje bare en utvei tyskerne holder åpen for fremtidige eventualiteter.Vi kan være overbevist om at i tilfelle noen av de nevnte alternativer er nær forestående, vil de rette parolene bli gitt så kraftig og så tydelig at ingen vil være i tvil om hvordan han skal forholde seg. Inntil da gjelder det mer enn noensinne: å opptre besindig og ansvarlig, ikke foreta seg noe overilet , men etter evne styrke den norske fronten til signalet kommer

x

Samtidig med disse gripende høytidelighetene har det forekommet en del mystiske "attentater".Det kan ikke herske tvil om at det her foreligger grove provokasjoner,men det er oppsiktsvekkende at nazistene enda ikke har tatt konsekvensen av dem. Det foreligger da sannsynligvis bare to muligheter: Enten er det meningen at disse provokasjonene skal gi påskuddet til en terroraksjon på et senere tidspunkt, etter at det altså foreligger en "oppklaring" fra politiets side.Eller det dreier seg om provokasjoner iverksatt privat av grupper av hirden som er misfornøyd med at de ikke fikk lov til å virkeliggjøre sin store drøm,"de lange knivers natt".Men i alle tilfelle må en være forberedt på at det når som helst kan bli åpnet en omfattende terroraksjon for i tide å komme folkets motstandsevne til livs, og derfor må alle i enda høyere grad enn før vise systematisk forsiktighet og framfor alt unngå enhver form for individuelle aksjoner.

A PROPOS -

Jøssingene har i lengre tid mer eller mindre lojalt fulgt parolen om kinostreik, og flukten fra statsteatrene er følelig. Ma påtvinger oss isteden en storstilet komedie på gaten og i avisene. Så er maskeraden glidd inn på plass i historien vår, litt i overkant av 17.mai, og - ufattelig!- verden ser igjen ut nesten som før den mirakuløse 1.februar.

Men kanskje er der allikevel med Quislings maktovertagelse hendt noe utover den urasjonerte retorikken? Antagelig kan vi vente oss en periode med politisk virksomhet på solkorsfronten. Agitasjon, øket press på alle tjeneste- og embedsmenn, en gjennomført skarpere opptreden mot alle "politisk usikre" her må vel ariske, kontakte terror-midler til å få oss ut av den dekadente, humanistiske slappheten vår - og de vil bli brukt!! La oss derfor overhale vår åndelige rustning, og belage oss på kampen som kommer, så vi kan stå fast.

Noen kjennsgjerninger og sannheter er så selvfølgelige og velkjente at de har lett for å glemmes ihjel. La dem leve, og husk dem sterke og virksomme!

1. Tyskerne er våre dødsfiender, og vi er i krig med dem! Selv med deres taktiske høflighet og lure veloppdragenhet er de like farlige for Norge nu som dengang de brente byene våre. Det er de samme menn, med de samme mål - og de har ikke slutt å skyte norske menn! Og du enfoldige som gjør unntagelse for Wienerbarn og sentimentale, "sympatiske" krigere: Skulle vi ikke hate disse enda mer, som bærer våpen mot sine pleieforeldre og velgjørere?
2. Vidkun Quisling er ingen vanlig liten forræder, men den største i historienn Han er mere enn en sivil overløper, han var offiser da krigen kom, han brøt sin frivillige troskapsed til Kongen og landet, og ved sin opptreden i de første krigsdagene ble han direkte skyld i flere nordmenns død enn noen tysker! I menneskehetens kamp for livet gjelder det nu: Der er kun en Satan, Adolf Hitler, og Quisling er hans profet.
3. Praktisk talt alle viktige politiske hendelser her i landet i over et år er i strid med folkeretten. Alle avgjørelser er truffet ensidig med tyske interesser for øye. Ta dem for deg en for en, les f.eks. den offisielle erklæring fra "Høyesterett" og "ministrene" i anledning 1.febr. Eller fins noe frykteligere eksempel på vold og urett enn vår nuværende ulovligere Høyesterett av ukvalifiserte gangsterjurister?
4. NS-politikken er helt gjennom landsskadelig, og gjennomføres av uduelige og uhederlige folk. For å kunne skilte med små øyeblikksresultater pantsetter den hele vår økonomiske fremtid.
5. NS-folk må selvsagt betraktes og behandles nøyaktig som tyskerne nemlig slettest mulig. La være å se dem, enten de nu er a) intelligente kynikere og beinjegere, b) hjernesvake bøller, c) forskremte "tvungne" medlemmer eller d) skakkførte, velmenende "idealister". Ingen særforpleining - før etterpå, da de to første gruppene skal få sin ekstrapremie!!!!

De tilintetgjørende innvendinger vi reiser mot alt nyordningens vesen, kan ikke imøtegåes. Men vær på vakt - de kan omgås for våre fiender er taktikere. Henrettelser, mordbrand og terror i 3 verdensdeler blir bortforklart ved monotone fy-rop mot kapitalist-jødemarxistplutokratene. La ikke vår kampviljes granittsten hules ut av disse propagandadrypp.-

Boerkrigen - Irlands frihetskamp - India - engelsk slum - la oss raks innrømme: Det er skjemmende stener i en keiserkrone, Men det er ingen ting med vår kamp å gjøre. Spør de oss: Tyskland eller England?-så svarer vi bestandig, bestandig: fred, frihet, menneskerett og menneskeverd.- Og vi har ikke lov å glemme at de allierte nasjoner er våre forbundsfeller , nødvendige for vår egen seir, og at deres våpen er renere tross alt, enn fascistenes støvlehæler.

Ja visst er alt dette gammelkjent og selvsagt !Men mange av oss glemmer så lett katekismen.

---v---

K R I G S O V E R S I K T P R. 8. F E B R.

Churchills siste tale hadde et overordentlig nøkternt preg, Gjennom hele talen gikk den undertonen at krigen på ingen måte var vunnet ennå, og at England gikk mange prøvelser i møte. Han la meget stor vekt på det intime samarbeidet med U.S.A og ga uttrykk for en sterk beundring for russernes innsats. Hjelpen til Sovjetsamveldet gikk helt etter programmet. Når det gjaldt krigen i Stillehavet, ville Churchill ikke gi grunn for kortsiktig optimisme, og i Nordafrika ville han heller ikke gi noen løfter. Engelskmennene hadde her vunnet betydningsfulle seire, men de hadde ingen garanti for at ikke krigslykken kunne vende seg. Statsministeren ga en meget oppmuntrende oversikt over utviklingen av den engelske krigsproduksjonen som på en rekke av de viktigste områdene var blitt fordoblet i løpet av de siste 6 måneder. Men han understreket at bare den ytterste innsats fra hele det britiske folk kunne bringe seiren iland, og han sluttet med å be om tillitsvotum fra Underhuset for å oppnå en ytterligere konsolidering av krøftene.

Etter talen fulgte en langvarig og livlig debatt. Underhusets medlemmer beskyldte regjeringen for ubesluttsomhet i krigføringen, for uhell og mangler i budsjett, strategi og forsyningsspørsmål. Ikke bare Underhuset, men hele folket var med på å reise kritikk mot regjeringen. Men England har råd til slik kritikk, som naturlig nok er forbudt i Tyskland. Kritikk må ikke forekomme. Det Tyskerne hører og leser hver dag historier om tusenvis av tonn senkede skib, om de uovervinnelige tyske flygere som nesten aldri har tap, om de seirrike tyske tropper som aldri tvinges tilbake og om den til enhver tid guddomelige tyske strategi. --- Kritikken i England viser hvor sterkt demokratiet i virkeligheten er: En fri mann vil se på motgangen som noe nødvendig. Den vil ikke sette ham i en fortvilet pessimisme, men tvertimot anspore ham til ny og større innsats. Som tegn på dette henviser vi til Churchills tillitsvotum: 464 mot 1 stemme!

La oss se litt på produksjonsforholdene hos de krigførende makter: Tyskland og Italia og delvis Japan har nådd toppen av produksjonskapasitet mens England ennå er på vei mot toppen, likeledes Russland. USA er jo bare såvidt med. Hele den amerikanske produksjon er blitt satt i krigens tjeneste og er såvidt begynt. Allikevel er sendingene til England og Russland så store at de følelig merkes. Et par eksempler vil kaste lys over hva man kan vente seg av den amerikanske produksjon: I 1942 vil de lage 60 000 fly, og i 1943 vil det bli 125 000! Skibsproduksjonens slagord var før en tid siden 1 handelsskib (over 6000 tonn) pr. dag. Dette ble nådd for omlag 3 uker siden. Det nye slagord er: 2 skib om dagen, og dette mål vil bli nådd ved slutten av året. De enkelte skibs-deler blir laget inne i landet og fraktet til skibsverftene ved kysten hvor de settes sammen.
Og vi er enige med Hitler i de ord at denne krig vil bli avgjort til fordel for den som har det største og meste materiell og øvede folk til å bruke det. Rent generelt kan vi si at det hele er en kamp mellom aksens og de alliertes krigsindustri, og da dessuten den langt, langt over-

veiende del av råstoffene står til de alliertes disposisjon, er også utgangen av krigen klar.

Østfronten. Krigen i Sovjet er fremdeles de viktigste begivenhetene i krigen. Mozjaisk, tyskernes viktigste støttepunkt på Moskwafronten ble erobret 20. jan. Dermed er hele den tyske Moskwafronten i full oppløsning. Russerne nærmer seg Vjasma fra tre sider, og står 30km. fra byen. Samtidig rykker de videre i retning av Smolensk i sørøst. Meget oppsiktvekkende framgang har russerne hatt nordvest for Moskwa. Byen Rzjev, tyskernes siste sterke støttepunkt på midtfronten nord for Brjansk (som også trues), er omringet. Vest for Rzjev har russerne på en rekke punkter nådd jernbanen Moskwa-Rzjev-Riga og står bare ca. 75 km. fra det viktige jernbaneknutepunktet Veliki Luksom er en av nøkkelstillingene i den midtre delen av det tysk-okkuperte området.--- Byen Cholm er falt og russerne holder på å avskjære den viktige jernbanen Leningrad- Ukraine som er tyskernes viktigste tilførselslinje til Leningradfronten.

Etter de siste nederlagene kan tyskerne neppe gjøre seg noe håp om at de skal greie å erobre Moskwa og Leningrad. Den kommende offensiven vil derfor sannsynligvis søke å bryte gjennom på sørfronten, muligens understøttet av en aksjon i det østlige Middelhav. Alle beretninger er enige om at russernes tap er små, mens de tyske er ganske alvorlige, selv om det nok ikke enda er katastrofal mangel på materiell og tropper, tross de mer og mer bemerkelsesverdige forsøk på å utskrive tropper i de okkuperte landene. Men når det gjelder transportspørsmålet, begynner situasjonen mer og mer å nærme seg en katastrofe, a det meldes både om mangel på kull og olje og da jernbanemateriellet er alvorlig overlesset.-- Sør for Moskwa har russerne rydet opp i hele området vest for Tula. De har omringet Orel, et av tyskernes viktigste støttepunkter. Etter erobringen av Mozjaisk, er hovedtyngden av den russiske offensiven flyttet til sørfronten hvor russerne har hatt heldig framgang, og skutt fram to kiler vestover, den nordligste står bare 40 km. fra den viktige by Dnjepro-Petrovsk ved Dnjeprbuen. Den sydlige truer med å avskjære jernbanen til Krim, idet den nesten når Melitopol (ved jernbanen) og har gått forbi Taganarog og Mariupol. Charkow er sterkt truet. Den 7. febr. meldtes at tyskerne har gått til motangrep på dette avsnitt, (men uten framgang) under feltmarsjall v. Bock, som fra gammelt har stått i skarp opposisjon til nazipartiet, og hvis innsetning som overkommanderende mange tyder derhen at Hitler har måttet bøye seg for generalenes krav.

Middelhavet. I sin tale ga Churchill endel oppsiktvekkende opplysninger om krigen i Nordafrika som blusset opp 18. nov. Han sa at tidspunktet i og for seg ikke hadde vært inne for en kraftig offensiv mot Rommel, men at den tyske framrykkingen i Sør-Russland mot Kaukasus hadde vært så truende at det hadde vært nødvendig likevel å innlede offensiven for om mulig å sikre den sørlige fløven av forsvaret av den nære Orient og oljekildene. Han meddelte at de til denne offensiven ikke hadde kunnet avse mer enn 45000mann, altså en langt svakere styrke enn hittil antatt og langt svakere enn de aksen hadde til disposisjon. Churchill meldte at aksestyrkene hadde mistet 61000 mann, derav 25000 falne, mens de allierte hadde mistet 18000 mann. General Rommel hadde mistet 380 tanks eller omtrent halvparten av de han hadde til disposisjon. De siste 14 dagene har Rommel greid å ta igjen kysten av Cyrenaika med Benghazi fram til Derna. Han har fått betydlige forsterkninger av tropper og materiell tross svære senkninger i Middelhavet, men admiral Darlan har "tillatt" tyskerne å få sende to bøtlaster i uken med tropper og forsyninger til Tunis for videre befordring derfra til Rommel.- Engelskmennene holder linjen Msus-Derna. (Msus ligger i ørkenen sydøst for Benghazi) Man venter at et stort hovedslag vil finne sted vest for Tobruk mellom meget store styrker, hvor engelskmennene skulle stå meget bra rustet med fly og panservåpen. Hvor an det enn går, er i alle tilfelle trusselen mot Egypt langt mindre enn for et halvt år siden, selv om engelskmennene ikke har nådd noen av sine hovedmål: tilintetgjørelsen av aksestyrkene i Nord-Afrika og erobringen av Libya.

det fjerne Østen. De siste begivenheter her viser at styrkeforholdet begynner å jevnes ut i noen grad, men enda har man ikke kunnet ta fra japanerne initiativet. De første hendelser i Stillehavskrigen viste hvor nødvendig det er at fly beskytter flåtestridskreftene, og nu når styrkeforholdet i luften holder på å jevnes ut, viser det seg også at det stadig blir vanskeligere for Japan å angripe og å forsyne troppene. Og jo lenger det går desto vanskeligere blir det å opprettholde de umåtelige forbindelseslinjene. Japanske transportskib og krigsskib senkes nu til stadighet. I Makassarstredet senket amerikanske fly- og flåtestridskrefter hele 4o skib for jap. Og den hollandske østindiaflåte er i god behold og kampklar, i motsetning til japanske meldinger. Den 7. febr. meldtes fra det hollandske hovedkvarteret på Java at en jap. krysser, var senket, en annen og en uhåt skadet av hollandske krigsskib; dessuten hadde hollandske fly senket et jap. transportfartøy.-- I framstøtet mot Burma har japanerne nådd Salween-elva og tatt Moulmein. Jernbanen fra Rangoon til Mandalay som fører til utgangspunktet for Burma -veien, ligger bare 5o km. derfra; men kampplassen er et uveisomt fjellterreng og store styrker engelske og kinesiske tropper står der, så det er neppenoen fare for at angriperne skal nå sitt mål i nærmeste fremtid.--På Filippinene blir den japanske framgangen vanskeligere og vanskeligere. Amerikanerne har slått tilbake angrepet på Batan-halvøya på Luzon og landgangsforsøk på Corregidor i Manillabukta. Mc.Arthur binder her 2oo ooo jap. tropper.-- Engelskmennene har rømmet Malakka-halvøya, men har tenkt å holde Singapore. Voldsomme artilleridueller og flykamper utkjempes nå. Engelskmennene er beredt til å ta mot japanerne dersom de vil forsøke seg på en landgang, og har pumpet olje på vannet i Johore-stredet for om nødvendig å "sette fyr på havet."

Alt i alt har japanerne ennå overtaket, men det er ikke noe overraskende ellerforuroligendei det som er skjedd. Holder Singapore, Java og Burmaveien, vil de allierte i løpet av overskuelig fremtid få overtaket. Mister de allierte disse viktige strategiske stillingene, vil krigen trekke mer i langdrag, men Japans stilling vil likevel være alt annet enn sterk og dets nyerobrede rike vil sprekke som en såpeboble når de allierte finner tiden inne til en motoffensiv.

---v---

Idet avisen går i trykken, erfarer vi om KJØTTSITUASJONEN: En konferanse har funnet sted mellom ledende menninnen kjøttindustrien på den ene siden og tyskerne på den annen. Resultatet er at tyskerne fra nå av skal ha alt slakt som tilføres Oslo. Slakteforbud er nedlagt ved Fellesslakteriet da det ikke står under daglig tysk kontroll så som tilfellet er med Slaktehuset i Oslo hvortil alt slakt fra nå av skal føres. Det er forbud mot forarbeidelse av innmat for den norske befolkning. Altså: ikke engang innmaten skal vi få!!

Om dette er ensbetydende med at Oslos befolkning heretter ikke vil få noe kjøttmat, tør vi ikke uttale oss på dette tidspunkt, men man kan gå ut fra at noe ferskt kjøtt blir det ikke så lenge transporten fra Danmark ikke når fram.- Riktignok er det i den senere tid laget en god del kjøtthermetikk, etter sigende bestemt for den norske befolkning. Muligens får vi noe av den, muligens -og kanskje sannsynligvis- ikke.

---v---

Ang. de siste forordninger fra "ministerpresidenten" Den 5. febr. kom to nye forordninger, en om den nye "regjeringens" makt, den annen om Ungdomsoppdragelsen. Det er ennå for tidlig å kommentere disse noe videre, da vi må se på det som ledd i en større sammenheng som vi ennå kjenner lite til. Her skal bare et par almennelige synspunkter framheves. Quislingen kan med et pennestrøk sette Grunnloven helt eller delvis ut av kraft; den dømmende, lovgivende og utøvende myndighet er samlet hos en person. Det vil i all korthet si at nordmennene nå lever i et rettsløst